

MAGYAR KÜRIR.

N^{r.} 17.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 26-dikán, 1831.

Frantzia Ország.

Moniteur Aug. 13 kán. A' Követek Kamarájának Ülésében a' f. h. 9 kén kezdődtek el, a' Válaszfelírása felett való tanátskozások. Minekutánna ezt a' Válaszfelírást, úgy a' mint azt, a' szerzése végett kinevezett Biztosság elkészítette, az Kamara Elölülője Girod Ur felolvasta; a' Ministeri Tanáts Elölülője Casimier Perier Ur a' következő beszédet tartotta: „Uraim! A' Kamara, midőn most a' Ministerium' rendszere és tselekedetei felől való vélekedését készűl kimondani, megengedi nékem azt, hogy a' Vitatások elkezdődése előtt, ennek (t. i. a' Kamarának) a' maga öszvefügésében terjeszthessem eleibe azt a' politikát, mellyet az utolsó ülés ölta, arra indító okainkal és annak következeiseivel együtt követtünk. Még egynehány nappal ez előtt nem gondoltam, hogy úgy állok fel ezen beszéllőhelyre, mint Minister. Hogy pedig a' környűllások változván, az a' szerentsém lehet, nagy öröömömrre szolgál. Mert, ha politikai meggyőződésből kénteleníttem volna is a' Ministerségről lemondani, nehéz lett volna, azon Administratio' tettei' ítélesét, mellynek Fejének lenni szerentsém volt, hivatalomon kívül állva, néznem. A' dolgokat balra magyarázni kívánók öt hónap ölta, igen sokszor próbálták a' mi Administrationk Lelkét Frantzia Ország' szemei elébe, formájából

kivetkeztelve állítani. Hálá az Urak jelenlétének! most ismét vissza térünk a' politikai vizsgálás' igaz útjába, a' hol megfogják az Urak látni, hogy voltak e' okaink, azon Rendszer mellett való álhatalatos maradásra, mellytől mi olly sok foganállan megtámadások ellenére, soha el nem távoztunk.“ — Ekkor környűllásosan elő adta a' Ministeri Tanáts' Elölülője, azt a' politikai Rendszert, mellyhez magát a' Ministerium, 15 dik Martziustól fogva, mikor a' dolgok kormányozását által vette, egész ekkoráig tartotta, és annak következeiseiből, nevezetesen a' belső és külső békességből igyekezett megmutatni azt, hogy Frantzia Országot ezután is tsak egyedül ez a' Rendszer tarthatja meg. A' belső dolgokra nézve azt mondta, hogy a' Charta, — a' maga egész kiterjedésében — semmi nem, tsak Charta (la Charte, toute la Charta, rien que la Charta) politikai választott mondás. A' Ministerium a' maga tekintetét a' Chartának 1830-ban szenté tett köre legszölső határáig terjeszti, de azon túl nem megy, — a' Charta az új Igazgatásnak egyedül való írásban tett nyilatkoztatása. A' külső Politikára nézve így nyilatkoztatja ki magát: „Kárhoztatnak hennünket azon Rendszerért, mellyet a' külső dolgokban követtünk. Ez a' Rendszer, mellyet mi Békesség Rendszerének nevezünk, már ekkor gyakorlásban volt, mi-

kor mi a' Ministeriumba beléptünk. Mi azt azért fogadtuk el, mert azt tartottuk a' mi időnknek az előbbiekhöz való hasonlatosságokhoz képest legbátorságosabbnak; mivel katonáink győzhetetlen vitézségében vetett tellyes bizodalunk mellett ügygondolkoztunk; hogy Országunknak nagyobb és tartósabb ditsőséget szerzünk, ha azt, az erköltsi eréjében való bővölködés, nem pedig a' fegyvereitől való rettegés ülteti a' pallerozotság első helyére. Egész Európa állapotja, azok a' tettek, mellyek hat hónapok óta véghezmentek, magok azok a' háborúk, mellyeket mi folytatunk, vagy legalább mellyeknek tanúi vagyunk, mind ezek just adnak nekünk arra a' gondolatra, és annak ezen a' helyén való kimondására, hogy a' közbékességet fen lehet tartani, és hogy az leginkább Frantzia Országtól függ. De talán ez az teszi, hogy Frantzia Ország a' békességet akár melly drágán is megvennie, és hogy ezt neki szükségesképpen meg kell venni? Nem, éppen nem Uraim! a' háború kikerüléseért mi, a' Nemzet' betsületéből semmit sem áldozunk fel, e' végre tejendő áldozatot csak azon indulatoskodasoktól kívánunk, mellyek, akár a' ditsőségre való visszaemlekezés, akár a' szenvedett vesztéségből vett hazafüi fájdalom által fellobbanván, a' háborút vagy időtöltésből vagy bosszúállásból kívánják. Némelly heves indulatú ifjú emberek azt hiszik, hogy a' gyász' és nyomorúság emlékezetét csak a' vér törölheti el. Így Uraim! a' Nemzeteknek örökös sorsa a' hadakozás lenne, a' melly egyik bosszúállásról a' másikra menven, csak akkor végződhetnék, midőn már minden Nemzetek kiirtódtak. Uraim! a' mi Revolutionknak szüntelen tündöklő fénye, és az a' tisztelet, mellyet vissza nyert Függetlenségünknek olly hirtelen való elesmérése által, erántunk minden

Thronusok kimutattak, legyen bizonyosságom abban, hogy Frantzia Ország, az ötlet illető helyet ma foglalta el újonnan. Egyébaránt Uraim, mind Törvényszékeinknek, mind fegyvereinknek egy esztendő' rövid köze alatt véghezvitt tsekedeteinek következesei mutatják, hogy a' Bekesség politikája sem semmit fel nem áldozott, sem nem tsalt. — De beszéljenek a' történetek. (haljuk, haljuk!). Hogy Portugalliában és Olasz Országban mit tsináltunk, minden tudja. Lengyel Ország egészen különböző módon vonta magára a' világ figyelmetességét. Mi, kik bizonyosságai vagyunk az ő vitézi bátorságának, és a' kiket nyughatatlanoktat az ő veszedelmek, mi is részesei vagyunk annak a' közérzésnek, mellyel Frantzia Ország az eránt a' Nemzet eránt viseltetik; mellynek ditsősége és balsorsa az övével páros volt. De az érzések és kívánságok magokban, haszontalan hódolások volnának. Még 13 dik Martziusig a' Lengyelekért való közbenjárásról semmi szó nem volt. Mi adtuk a' Királynak azt a' tanátsot, hogy ajánlja közbenjárását. Az ő Szövetséges társai tüstént megkéréttettek arra, hogy vele együtt akadályoztassák meg a' háborút, és hogy a' Lengyel Ország Nemzetiségét jobb feltételek mellett erősítsék meg. Ezen alkudozások az óta folyvást és tüzesen mennek; mert a' vér foly, a' veszedelem nyom, 's a' győzelem, nem mindég bizonyos. Míg tehát minket vesztglő fel sem yevéssel vádolnak, látni való, hogy naponként újabb újabb eszközeit próbálgattuk a' közbenjárásnak. Ugyan Uraim! mi lett volna más eszköz, a' mihez inkább folyamodhattunk volna? Talán az, a' mit tegnap emlegetni hallottunk, hogy a' Lengyel Ország' függetlenségét kellett volna el esmernünk. De tegyük fel, hogy ha szintén az egyezések által való köteleztetés és tulajdon ál-

lapotunk meggondolása minket erre az elismerésre meghatalmaztak volna is, az-
 zal tsak magunkat neveltették volna ki,
 fogamat nélkül, — ez által pedig a' há-
 ború készen lett volna. De ezen Rama-
 rának okosságára utalok, — mert itt,
 Uraim! nem az érzelgésnek és felbuz-
 dúlásnak, hanem az okosságnak kell ítel-
 ni, — ugyan hadakozzék e' most Frantzia
 Ország, ugyan elkezdje e' az a' táboro-
 zást, ott, a' hol a' Napoleon szerentsé-
 je hajótörést szenvedett? Tsak vegye ki-
 ki jól gondolóra azt a' háborút, mellyet
 tőlünk kívánnak. Nem más lenne az,
 mint az egész Európának ellenére, ká-
 rára tzelozó háború, — Közönséges há-
 ború, — olly sok esztelen nagyravágyás-
 nak és ábrándozó indulatoskodásoknak
 tzelja. Bártsak legalább azt mutatná meg
 valaki nekem, hogy ez a' vitezi bátor-
 ságú szent háború Lengyel Országot
 megszabadítaná. De nem, Uraim, mert
 ha Frantzia Ország tsak egy pillantatig
 hagyná el a' maga Neutralitását, vége
 lenne azon állásnak, mellyet más Hatal-
 masságok megtartanak, — pedig az ő
 seregek, tsak 4 napi járó földre van at-
 tól a' veszedelem közt lévő Fővárostól,
 melly magát tőlünk 400 mérföldnyi tá-
 volságra, oltalmazza. A' hadnak tehát
 illyen környüállások között való kívá-
 nása, a' Lengyeleknek nem megszaba-
 dítására, hanem semmivételére tzeloz-
 na.“ — A' mit a' Belgiumi dolgokról
 Perier beszél, azok nem esmeretlenek,
 ki jegyezzük mindazáltal azokat
 illető beszedeiből ezt: hogy midön a'
 Nemouri Hertzegnek, (kit a' mint
 tudva van a' Belgák a' telen Királynak
 választottak) a' Perier Ministeriuma a'
 Koronát elfogadni nem engedte, és mi-
 kor a' Leuchtenbergi Hertzeg a'
 Királlyá való tételből kirekesztette, tzel-
 ja a' Ministeriumnak a' volt, hogy Re-
 gens választassék, a' ki t. i. az új Király-

ságnak lételt és Egységet szerezzen. —
 Továbbá, így folytatja beszédét: „Rit-
 kán, vagy talán soha sem nyomott Fran-
 tzia Ország had nélkül illy sokat Euró-
 pa mérőserpenyőjében. Hogy fontossá-
 gunkat megtartsuk, hogy mostani befolyásunk az Európai dolgokba megmarad-
 jon, ne felejtkezzünk el arról, a' mi ál-
 tal arra jutottunk. A' minden Népek'
 Nemzetiségének és a' Thronusok jussai-
 nak tiszteletben való tartása az, melly
 nekünk a' Népek, és a' Királyok előtt
 viszont tiszteletet; egész Európa előtt
 pedig tekintetet szerzett. Ha Frantzia
 Ország valaha a' pártoskodás lelkének
 és a' nép indulatoskodásának engedett
 volna, azonnal elvesztette volna a' dol-
 gokba való befolyását, és kéntelenített
 volna annak helyébe az erőszakoskodást
 állítani. Ezek szerint méltán elmondhat-
 juk, hogy a' közbékesség fenmaradása
 nagyrészt a' mi Országunk Igazgató-
 sától függ. — Tartsák szemek előtt te-
 hát az Urak, kik ezen Igazgatóásban, olly
 nagy részt vesznek, az elkezdendő Ha-
 tározások komoly fontosságát. Az a' viz-
 gálás, melly az Urakat foglalatoskodtat-
 ja, hihetően nagy részt vesz az Európa
 jövendőbeli állapotjának elhatározására.
 Gondolják meg az Urak, hogy a' Békesség
 vagy a' háború az Urak határozásától
 függ. Ne távozzanak el soha főregu-
 láinktól, — maradjanak hűségesek a'
 Charta és a' Békesség mellett.

Echo du Nord' nevű Ujságban
 írják, Aug. 10-kén: A' mult napokban
 Arras kerületében több helyeken muto-
 gatták magokat a' Cholerának némelyek
 jelei. Doctor Moronnal hat személyek
 körül vizgálódott; kiket hamarjában
 orvosi segedelem által mind megszaba-
 dítá. A' nevezett Dr, ezen jeleket, a'
 levegő hévségének és ezen hévségben tett
 nagy munkának tulajdonítja.

O r o s z O r s z á g.

Julius 29 kén az Orosz Tsászár a következő Proclamatiót botsította a Lengyelekhez: „Lengyelek! Az 5 dik (17) Decemberben kiadott Proclamationból akaratlunkat megértettetek. De azt mind eddig nem tellyesítettetek. Abban Fejedelmetek eszközöket ajánlott tinétek, egyszempillantatig tartó hibátoknak helyrehozására az által, ha kötelességeitek-re hirtelenviszzatértetek. A' helyett, hogy az Ő szavára halgattatok volna, azon egynehány dítőségre vágyódóknak hamis indításait követtetek, kik a' népek sorsával együtt a' magokét is kotzkára teszik. Ezek a' szerensetlenségnek szerzői, a' megbékélést lehetetlennek akarták tenni; ők ösztönöztek titeket olyan telededetekre, mellyeknek előttetek a' kegyelem útját el kellett volna zárni; ők fogtak a' ti Királyotokra olyan dolgokat, mellyek annak soha gondolatjában sem voltak. — Azonközben véres és kemény háború kezdődött. Irtóztató inségek szállottak hazátokra. Egy szerensetlén tévelygésnek Vitézeitek közzül sok ezeren lettek áldozatai. — De az Isteni gondviselés nem engedte, hogy veszedelmes szándékok elsüljön azoknak, kik drága véreket és Országtoknak kintseit pazérolták. Az Országnak azon tartományai, mellyeket azok felakartak lázasztani, az engedelmességre már viszzatértetek. Azon seregek, mellyeknek rendeltetések a' volt, hogy ott nyughatalanságot okozzanak és pusztítsanak, vagy semmivétetettek, vagy idegen határookra üzetettek. Azok a' tsapatek, mellyek ezeknek meghódoltatásokra küldödtek, most a' fő sereget erősítik. Ez a' sereg, a' töletek győzhetetlen véd falnak tartott Visztulán keresztül ment, és Varsóra megy. Új, káros következésű tsáák váraoknak reátok. Az elválasztó

szempillantásban, még egyszer, a' békességnek és nyájasságnak szavával szölközök hozzátok. Vegyéték szivetekre azt ma inkább, mint akkor. Azok, a' kik benneteket istentelen tzéljaiknak társaiká kívántak tenni, minden módon a' felől akarnak meggyőzni titeket, hogy reátok nézve már tsak az van hátra, hogy a' kegyetlen halál, és testi büntetés vagy számkivetés közt válaszszatok. Ne hidjétek az ilyen alávaló beszédeknek. A' megtörténtek töletek a' megmaradás útját nem zárták el. Térjétek viszzsa kötelessétekre, mondjátok le bátran gonosz tzéljaitokról, és mi még készek vagyunk titeket kegyelmünkbe venni. Azon gyulai érzések, fogják továbbra is vezérelni a' mi tirólatok lejendő határozásainkat, mellyek velünk Jul. 4-kén az elfelejtést ígérő Ukást ki adatták. Arra pedig tinétek just tsak a' halasztás és feltétel nélkül való meghódolás adhat. Zarskojeselo Jul. 17-kén (29) 1831 Miklós. Satustitoknoki Minister Gróf Grabowski István.

L e n g y e l O r s z á g.

A' Szilésiai Ujságban van egy Levél Kolo-ból Aug. 16-káról, melly ezt írja: Miólta egy Orosz tsapat hozzánk nagyon közel jött, az egész Lengyelkatonaság tőlünk eltávozott, annyira hogy amazok már most semmi akadályra a' város felé való nyomulásban nem találhatnak. Az Oroszok várakozásunkon kívül betsületesen viselik magokat. Városunkból mint szintén Koninból is minden tisztviselők Czenstochau-ba futottak. Itt a' Cholera szűnik, a' környék sok helységekben pedig kezd újulni. Mind inkább kezdünk meggyőződni a' felől, hogy ez ellen a' veszedelmes nyavalya ellen legjobb védeszköz az állhatatosság, tsüggedhetetlenség és a' mértékletes élet mód.

Kalisból egy levél Aug. 12 kéről. Az Oroszok közelítésének hírére innen minden tisztviselők eltávoztak. Egy Polgári tanács állott fel, és az ügyel helyetek a' köz bátorságra. Az egy helyből más helybe való menetel útját az Oroszok elfogták, úgy hogy Varsóból sem Krakóba, sem Boro szlóba, sem Kalisba tudósítások nem mehetnek.

Varsó Aug. 10 kén. A' mi hadaink és az ellenség seregei szemben, egymáshoz közel állanak. — Köztök a' földművelők aratnak, 's a' mezőkön lévő tsordák legelnek. A' rendkívül való haditörvényszek tegnap mondta ki ítéletét, mellynél fogva, General Jankovski azon vád alól, hogy valami öszve esküvésben vett volna részt, mivel bizonyságok nintsenek, felszabadítódott. A' mi a' General Rüdigerrel való ütközetét illeti, erre nézve, a' Tábortörvényszek fog ítéletet hozni. Gen. Jankovski ártatlansága' mutogatásakor a' többek közt azt mondja: hogy a' jelen lévő Revolutiót minden módon segítette elő; hogy ő mint köz katona a' haza védelmezésében kíván meghalni; és nem akarja 4 fujaira azt az emlékezetet hagyni, hogy az ő Attyok hazaáruló volt.

Krakkó Aug. 19-kén. Egy éppen most érkezett Varsói Ujság közli némelly tikkelyeit azon Proclamátiónak, mellyet General Dembinski Henrik a' Lengyel sereghez a' f. h. 12-kén Bolimovból a' Főhadi szállásról botsátott. — Ugyan ott van az az elbűszűző Proclamatio is, mellyet Generalissimus Skrzyncki az említett sereghez kiadott. A' miből kitetszik, hogy az az Igazgató tanástól a' minap kiküldött Biztosság (l. M. K. 15. lap. 120.) Generalis Skrzyncki helyébe más fővezért tett. Varsóból a' f. h. 14. 15. 16 és 17-ik napjairól posta nem jött. Itt közönségesen elterjedt hír az, hogy Hertzeg Radzi-

vill Varsóból a' f. h. 14-kén ajánlott feltételekkel Fővezér Gróf Paskevitsnek főhadiszállásába küldődött. —

Hollandia.

Hágába Aug. 13-kán a' következő hadi tudósítás érkezett: „A' Királyhoz. Főhadi szállás St. Truyen Aug. 10 kén 1851. Van szerentsém Felsőgednek hírüladni Főhadiszállásomnak tegnap Hasseltbe való általtételét, és azt a' szándékomat, mellyel ma Tongern felé nyomulok és az ellenséget kenszerítem arra, hogy Lüttichől vissza húzódjon. De éppen most hozta hozzám Major Rolof azt a' meglepő hírt, hogy Tongern-t, Gen. Boecop, a' Maestrichi Örzöseregnek egy gyalog, lovas, és artilleria tsapatból öszvetett Osztályával megszállotta. A' nevezett Majort a' f. h. 8 kán Maestrichtbe küldöttem, hogy Gen. Diebbets Hasselt megvételeiről és több nyereségünkről tudósítsa, 's egyszersmind hadja meg néki, hogy a' következő nap üssön Tongernre. Gener. Daïne tegnap már egész Lüttichig vonta magát vissza. Úgy látszik, hogy a' keze alatt lévő sereg egészen szélyelverettetett; elhányt fegyverekkel rakva voltak az utak és mezők, és a' megszasztattak mindenfelé tévelyegtek, tsak egy kis rész ment Luttichbe. Ennek következésében a' Löwenre való menetelre, határoztam magamat. Azért is a' második Osztályt már ma St. Truyenből Thienen felé küldtem. A' harmadik Osztály St. Truyent szállotta meg. Az első Osztály ismét Diestben gyűl öszve. Hasselt Gen. Cort-Heyligers tartja. A' könnyű Lovasság Gen. Boreel alatt St. Truyen és Thienen közt áll. A' nehéz lovasság Gen. Post alatt, és a' Reserva-Artilleria-Batterják Looz-nál vagynak. A' magam főhadiszállása itt van St. Tryent-

ben. A' seregek Főhadi vezére Wilhelm, Orániai Hertzeg."

Staats-Courant Aug. 14. dikén. Major Omphal, ma hozta a' Főhadi-vezértől azon fontos és örömdeltes hírt, hogy az Ő Magassága Serege a' Belgákéval, mellyet maga Leopold Király és Gen. Ticken vezértek, megütközött, és azon győzedelmet vett. Mellynek következesében a' Király Löwent a' Hollandusoknak feladta az Egyezésnek (Capitulatio) ezen pontjai alatt: 1. ső Tzikely, Hogy holnap délben Aug. 15. kán, Löwenből a' Belga seregek kimenjenek és azt az Orániai Hertzeg alatt lévő seregeknek adják által. 2. dik Tzik. A' város kapujánál lévő és azonkívül minden nevezetes Órállásokat, holnap delelőtt a' Belga Örök a' Hollandus sereg Öreinek engedjek. 3. dik Tzik. Az ellenségeskedések most már, holnap Aug. 15. kán déli 12 óráig megszűnjenek. Löwennel, Pellénbergen Aug. 12. kén 1831.

Hága Aug. 14. kén. Eppen most adódik a' Főváros' lakosainak tudtára 100 ágyú lövésekkel a' Hollandus seregeknek a' Belgák' seregein Aug. 12. kén vett fenyés győzedelme. — Ő Királyi Magassága az Orániai Hertzeg alól egy lovat kilöttek, magán semmi sérelem nem esett.

Brüsszel Aug. 12. kén. A' Frantzia seregek Főhadiszállása, a' f. h. 11. kétől fogva Nivellesben van.

Moniteur. Aug. 16. dikán. Marsal Gerard, táborát a' Soigniesi erdő és a' Namourból Löwenbe vivő út között egybegyűjtven, 's a' Hollandusok meglámedására elkészítven, minelőtte hadimunkálkodásait elkezdette volna, szándékáról az Orániai Hertzeget tudósította, — ki, a' Hollandus Királynak azon (már tudva lévő) parantsolatja szerént: hogy mihelyt a' Frantzia sereg Belgiumba bemegey, a' Hollandus sere-

gek onnan tüstént kivonódjanak — hírről adta General Gerardnak, hogy: a' Hollandusok, magokat, tulajdon határaikra vissza fogják húzni. Ezen visszahúzódásra a' szükséges rendelések már valósággal is megtettek.

N a g y · B r i t a n n i a .

London Aug. 9. kén. A' Felsőhában Marquis Londendery, a' Belgiumi dolgokról tartott hosszas beszédeben, Lord Greyt vádolja, és tartja okának, hogy Hollandiával, Angliának régi és jó Szövetségesével, olyan igazságtalanul bántak. A' mi Leopold Hertzeget illeti, úgymond (a' Marquis) adja az Isten! hogy ő ismét vissza jöjjön közénk (nevetés). A' Belga Királynak az a' lépése, melly szerént Frantzia Országnál keresett segítséget; Frantzia Országnak pedig az, hogy tüstént 50,000 embert küldött Belgiumba, egyáltalában törvénytelen. Egyik Fejedelemre nézve sem lett volna sok, egy pár napot vagy hetet várakozni, míg lépéseikben a' Gróf (Grey) megegyezett volna; vagy míg a' Conferentzia eldöntötte volna, hogy a' segítségre küldendő hadierőt, Anglia vezérleje e' vagy Frantzia Ország. Frantzia Ország egyszerre elhatározta magát, és kesedelem nélkül elküldötte seregeit, a' mi legrégibb szövetségesünk meghódítására. Talán ismét a' II. dik Károly ideje jött vissza, mikor hadi erőnk a' Frantzia Országéval egyesítven, nyomtuk el Hollandiát? Hiszi a' nemes Lord azt, hogy a' Frantziákat, tsak hogy bemegetnek Belgiumba, könnyű lesz majd onnan kihajtani? Azt mondja tovább a' Marquis, hogy ez a' lépés a' Belgium dolgában, igen nagy kárt okoz Angliának. Vesse össze tsak az ember Frantzia Országnak mostani állapotját, azzal a'

miben az volt akkor, midőn a' nemes Gróf Grey a' Kormányra hívódott. Görög Ország, Algier, Lisbona és a' Portugalliai hajók már kezében vagynak Frantzia Orzágnak, most azon van, hogy a' Belga várakat tegye magáévé, 50,000 embert küldött oda, — és mi által adtuk neki Hollandiát. Azzal a' javallattal rekeszti be beszédét, hogy Ő Felségétől parantsolatot kell kerni, melyre a' Belgium és Hollandia dolgainak eligazításában tett végzések rövid kivonatja, a' Parlamentnek terjesztődjek eleibe. — Gróf Grey igyekszik megmutatni erre adott feleletjében, hogy ő mindenben a' Canning Politikáját követte, és ha neki azt vetik szemére, hogy ő a' Hollandiai Király Interessejét elmellőzte, annak az elébbeni Kormányozás az oka. (haljuk). A' Frantzia Igazgatásnak maga viselete a' Belgiumi dolgokban törvényes és nyilvánvaló, (haljuk). — az tsak azt kérte és nyilatkoztatta ki, hogy neki tzelja a' Belgium általmazása és hogy mihelyt ő e' felől bizonyos lesz, mihelyt a' hollandiai seregek Hollandiába visszamennek; a' Frantzia seregek is azonnal vissza fognak Frantzia Országba húzódni. Ez elég megnyugtató nyilatkoztatás. — Külömben a' Marquis javallatja, nem a' mostani időhöz való, — halaszsa máskorra. 's a' t.

M a g y a r O r s z á g.

Budán Aug. 16-dikán költ, Felső-ségi parantsolat következtében kiadatott tudósítás szerint 53-ra megy már Magyar Országban, azon Törvényhatóságok száma, mellyekben a' ragadó nyavalya kegyetlenkedik, név szerint: Abaújvár, Székes-Fehérvár, Arad, Bács, Baranya, Békes, Beregh, Borsod, Ko-

márom, Csongrád, Gömör, Heves, Hont, Győr, Liptó, Máramaros, Mosony, Nógrád, Pest, Poson, Sáros, Szepes, Esztergom, Szabolcs, Szathmár, Temes, Thürocz, Tolna, Torna, Torontál, Trentsin, Ugocha, Ungh, Veröcze, Veszprém, Zemplin, és Zólyom Vgyék; továbbá: a' Csajkasok, valamint a' Jászok és Rúnok Kerületeik, a' Hajdú városok; végre: Székes-Fejérvár, Bártfa, Buda, Kassa, Komárom, Debretzen, Győr, Szabadka, Pest, Szathmár, Esztergom, Szeged, 's Zólyom Kir. Városok. Ezekben, számszerént, 552 Helységben, a' cholera nyavalyának kiütésétől fogva e' mai napig, ezen nyavalyától gyanús személyek megbetegültek öszvesen 35,342-ten, ezek közül meggyógyultak 6,078-tzan, meghaltak 16,887-en; Orvoslás alatt vagynak 12,377-en. Költ Budán Aug. 16-dikán 1831. A' Kir. Helytartó Tanátsból.

Újabb hivatalos jelentésben, melly Aug. 19-keig adja elő a' Cholerában megbetegültek számát, a' nyavalya ismét tovább terjedett, úgy hogy eddig az Orzágnak 560 helyein ütött ki, és a' megbetegültek száma már eddig 44,397-re; a' felgyógyultaké 7535-re; a' meghaltaké 21,933-ra, és a' benne még szenvedőké 14,909-re tétetik. — Borsod Vármegyében legtöbben lettek áldozatjává, ú. m. 5474 beteg közül meghalt 2567 és beteg még 2907. A' Sz. R. Városok közt. Budán 1661 beteg közül 486 gyógyult ki, 's 739 halt meg; 456 még szenved. Debreczenben 1354-re tétetik a' megbetegültek; 's ugyan annyira a' holtak száma (újabb levelek szerint sokan kigyógyultak). Győrben is minden megbetegültek kihaltak t. i. 198-an. Pesten, beteg közül 371 gyógyult fel, 1119 meghalt, 's 187 még beteg.

Erdély Ország.

Ámbár Erdélyben a' Felsőség minden tzelerányos és kitelhető Rendeléseket megtett volt, hogy a' szomszéd Tartományokban pusztító Epekerságnak (Cholerának) behatását az Országba meggátolhassa; mégis a' határszéli Órlántz háta megelt ezen dühös nyavalya magát véletlenül kiütötte. Most tehát már minden kigondolható módokat arra vett elő a' Kormányzék, hogy a' rémítő veszedelmet jó eleve megfojthassa 's további harapódzásának ellene állhasson. — Ehez képest egyik fő gondja vala a' Királyi Fő Igazgató Tanátsnak az is, hogy a' maga kebeléből Kolosvár Ns Sz. Kir. Városában Egészségre felvígyázó helybeli Fő Biztosságot rendelt, melly a' Ns. Város több Tagjaival egyesülve a' Város bátorságára 's ezen irtóztatós nyavalyától való oltalmára minden rendszabásokat ne tsak megtegyen, hanem azoknak legpontosabb teljesítésére is szemesen felügyeljen.

Mint hogy pedig a' Nyilvánosság mindenkor leghatalmasabb eszköz arra, hogy az Igazgatás és Alattvalók közt a' költsönös Bizodalom kivált a' közveszedelem napjaiban, szentül fenntartassék; azon kezdette a' Biztosság munkálódásait, hogy minden ezen tárgyban hozzá felküldött 's felküldendő hivatalos tudósításokat nyomtatásban közre botsát, és a' veszedelem állapotját a' Közönségnek maga valóságában kimutatja.

Hat hivatalos Tudósítást közölt eddigelé a' Biztosság, *) mellyek Aug. 5-dikétől kezdve Aug. 10-dikéig naponként adattak ki. Foglalatjok ide megy ki:

*) a' 3-dikát még nem láttuk, 's ennek foglalatját ezután közöljük.

Ns. Hunyad Vármegyében Jul. 28 dikán ütötte ki magát az Epekerság. Ezen naptól fogva Aug. 6 dikéig elkapták a' nyavalyát 141-en, meghaltak 57-en, kigyógyultak 62-en, betegek még 22 ten. Ugyan ezen Megyéből a' következő helységek neveztetnek meg, mellyekben a' cholera kiütvén, meghalálózások történtek, de koránt sem illy nagy mértékben, ú. m. Arany, Keménd, Bábolna, Tormás, Sz. András, Csikmó, Bokaj, Kis Rapolt, Bapataka, Haroba, Déva, Illye; ezen utolsó helyen, legelőbben ú. m. 33-man kapták el a' nyavalyát 's 8 tzan haltak meg.

Szászváros Széken, Tordason Aug. 1-ső napjától 7 dikéig megbetegedtek 120-an, meghaltak 21-en, meggyógyult 15, a' többiek még betegek. Szászvárosban magában még eddig tsak egy choleras beteg volt.

Brassó vidékén a' helységek, mellyekben eddig a' nyavalya kiütött ezek: Új Tóhány, Földvár mezőváros, (Marienburg) Wulkán, Nuszbach, Feketehalom.

R. Fejér Várm-ben, Hídvégen, egy ember halt meg.

Közép Szolnok Várm. Szélszegen, egy ember halt meg.

A' pénz folyamat Augustus' 25-kén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátiói 78 1/2
Az 1820-béli sorsosok, —
Az 1821-béli hasonlók, —
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátiói, 38 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 925 3/5 for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó's ef, Professor. (Lándstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes. Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)